

În loc de concluzii

Cronica unui cârcotaș nesatisfăcut

13! „Noroc” sau „ghinion”?

Căldură mare, monșeri! Dar și evenimente multe! Să tot fi fost 23 de concerte și recitaluri și nu mai puțin de 30 de lucrări în primă audiție absolută!

Și (prea) multe (!) alte **premiere** pentru un festival de muzică nouă: jam-session-ul experimental transmis în direct de TVR Cultural (!), o mediatizare de excepție „supervizată” de primele Televiziuni românești – TVR Național și Cultural –, un site informațional propriu pe Internet, un program de sală cu un design novator și un aspect publicitar vizând standardele internaționale. Nemaivorbind – sau, tocmai, **vorbind** – despre filmul făcut în timpul festivalului! Un film ce aduce în prim plan evantaiul de instrumente tradiționale asiatice ori exotice, pianul acordat în 1/16 de ton sau clarinetul midi, originalitatea unor performanțe interpretative ce explorează timbral non-convenționalul, ansambluri cu componență extensibilă internațional, a căror formulă versatilă se orientează în funcție de spectacol, manifestări multimedia etc. Un film urmărind, nu în ultimul rând, și prezența inedită a muzicologilor din Polonia, Elveția și Australia, și – implicit – impresiile lor, viitoare carte de vizită a SIMN în perimetrul cultural mondial!!!

Ce se mai poate spune? Poate doar că ar trebui recunoscută „grația” celor două directoare (**Mihaela Stănculescu-Vosganian** și, respectiv, **Irinel Anghel**), care au făcut posibilă o asemenea desfășurare de forțe artistice, imaginând, cu mijloace financiare supermodeste, proiectul unui **complex spectacular de talie internațională**.

Și cum rămâne cu cârcotitul? Poate... la ediția viitoare (care, ca în fiecare an, **sperăm** să se desfășoare, măcar în condițiile „subnormalității” financiare de care – probabil – va beneficia, veșnică sabie a lui Damocles în evul nostru zbuciumat).

Cu considerațiune,

Loredana BALTAZAR